

du, hr. arbejdsgiver, men du skal bare vide, at i uge 9 holder jeg ferie, og i uge 10 starter jeg i mit gamle job.

Her vil jeg spørge hr. Knud Erik Kirkegaard: Hvad med sådan et medlem? Der er ikke tale om komplicerede og indviklede regler, men konsekvensen for det her medlem var en karantæne, fordi medlemmet var ærlig og stillede sig op over for arbejdsgiveren og sagde: Det er fint, jeg vil tage arbejdet nu. Jeg vil gå i gang nu eller i morgen tidlig, men du skal vide, at sådan og sådan hænger skilderierne.

Der var tale om karantæne på baggrund af en tilbagemelding fra arbejdsgiveren om, at medlemmet ikke ønskede arbejde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg skal ikke på stående fod tage stilling til den sag, som hr. Poul Erik Dyrlund refererede her med rivende talehastighed, så jeg knapt nok opfattede, hvad det egentlig drejede sig om.

Må jeg give hr. Poul Erik Dyrlund det gode råd, at han lige i første omgang, før han rejser sagen over for mig, rejser sagen over for sin partifælle arbejdsministeren, og meget gerne i skriftlig form. Så tror jeg, at der er større chance for, at man kan få et konkret beslutningsgrundlag, som man kan tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal såmænd gerne sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, at når jeg rejser den her, er det, fordi jeg hører hr. Knud Erik Kirkegaard tale uden om de simple, basale sager. Det var også det, vi oplevede med fru Rikke Hvilshøj. Det er det, der er kernen i det her. Kunne vi endda få aflivet alle de simple, basale sager i det her, så ville vi være nået langt. Jeg hører hr. Knud Erik Kirkegaard tale udenom ved at sige: Medmindre der er tale om komplicerede, uigennemskuelige osv., osv.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nej, jeg taler ikke udenom. Jeg kender faktisk en hel del til det system her og er meget opmærksom på, at der er en række skævheder i det, som der trænger til at blive set på. Men det er sager, der er af en sådan karakter, at de ikke egner sig til konkret stillingtagen her fra Folketingets talerstol på baggrund af en mundtlig

fremlæggelse, som måske oven i købet ikke en gang er fuldstændig.

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at det er yderst vigtigt og fornuftigt, at vi har Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring til at føre tilsyn med a-kasserne, sådan at den lov, som Folketinget vedtager, og de regler, som ministerier udsender som følge heraf, bliver overholdt, og for at undgå snyd og minimere det misbrug, der kan være i systemet.

Jeg er også enig i, at der skal være et sanktionssystem, sådan at det får konsekvenser, hvis man forbyrder sig mod systemet. Jeg er også enig i, for nu at tage besværgelserne indledningsvis, at a-kassesystemet er et forsikringsprincip, og det er et rigtigt princip, og det agter vi også at støtte at det fortsat skal være.

Men samtidig synes jeg, det er utrolig væsentligt, at vi får taget en grundig debat om, hvordan systemet fungerer, for alle har jo indtil nu her fra talerstolen tilkendegivet, at det ikke fungerer optimalt. Det fungerer vel ikke engang rimeligt. Alle har kritikpunkter af systemet. Det tror jeg hænger sammen med, at regelsættet er utrolig indviklet og kompliceret, fordi man ønsker at tage højde for alle hjørner og enkeltheder og kroge i dagpengesystemet. Dermed svulmer antallet af blanketter, cirkulærer og forordninger op i en størrelsesorden, som gør det utrolig vanskeligt for a-kasemedarbejderne i de enkelte arbejdsløsheds-kasser at forstå reglerne. Der kommer ganske enkelt en regelforvirring.

Men det er jo også sådan – og det synes jeg er det helt centrale i sagen – at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som er sat til at føre tilsyn med, at a-kasserne overholder reglerne, ikke engang er i stand til at overskue reglerne. Så jeg synes, at alarmklokkerne burde ringe for Folketinget, når det apparat, som vi sætter i verden for at føre tilsyn med a-kassernes virksomhed, ikke er i stand til at forstå de love, Folketinget vedtager, og de cirkulærer, som bliver sendt ud via ministeriet, for så er der noget galt.

Det har jo op igennem 1990'erne været sådan, at hen ved en fjerdedel eller – for ikke at overdrive – et sted mellem 23 og 42 pct. af samtlige afgørelser, som direktoratet træffer i sager over for a-kasemedlemmer, bliver omgjort af Arbejdsmarkedets Ankenævn. De bliver omgjort, fordi direktoratet træffer dem på et man-